

Pro of contra: het WK wielrennen in Vlaanderen

Vlaanderen heeft een rijke traditie als het gaat om wielersport. Op het gebied van de organisatie van mondiale sportevenementen hebben we dat weer net iets minder. Zo dateert het laatste WK wielrennen op de weg in Vlaanderen alweer van Zolder 2002, toen in het zowat saaieste WK ooit Mario Cipollini naar de regenboogtrui sprintte. Maar dat laatste terzijde, de vraag is of we de ambitie moeten koesteren om het WK opnieuw naar onze Vlaamse wielersport te halen. Concreet loopt momenteel bij de wereldwielerbond UCI de bid op het WK van 2021, niet weinig symbolisch de honderdste editie. Een prachtig platform of *fool's gold*?

Pro

Philippe Muyters, Vlaams minister van Sport en Economie

"Vlaanderen is een wielersportland. Dat is een open deur intrappen natuurlijk, maar het is ook gewoon waar. We tellen het meeste aantal wereldkampioenen aller tijden, het meeste aantal zeges in de grote voorjaarsklassiekers en moeten enkel het thuisland laten voorgaan qua overwinningen in de Tour. Om dan nog te zwijgen van de duizenden Vlamingen die zich elk weekend weer bij wijze van ontspanning krombuigen over hun stuur of van de enthousiaste menigten die langs onze straten het peloton toejuichen.

De honderdste editie van het WK wielrennen hoort dus gewoon thuis in Vlaanderen. We hoeven er geen stadion voor te bouwen of geen piste voor aan te leggen. De infrastructuur ligt er, zomaar voor elke Vlaamse dorpel. Het wereldkampioenschap geeft daarmee talloze Vlaamse sportliefhebbers de kans om van heel dichtbij een evenement van wereldformaat te beleven. Een geslaagde organisatie versterkt bovendien onze internationale uitstraling. Tijdens die enkele dagen van het najaar 2021 zullen maar liefst 200 miljoen mensen uit ruim 150 landen de liveverslaggeving uit Vlaanderen kunnen volgen.

Uiteraard vraagt de deelname aan de biddingprocedure en de organisatie van dit topevenement heel wat voorbereidings- en studiewerk. Daarom werd al een haalbaarheidsstudie voor de organisatie van het WK in Vlaanderen uitgevoerd, waaruit blijkt dat – zelfs wanneer we rekening houden met maximale kosten en conservatief rekenen voor de opbrengsten – het voor Vlaanderen perfect mogelijk is om dit WK te organiseren. Het conservatieve scenario waar we voor opteren, staat dan ook in schril contrast met de hoge risico's die men in Noorwegen, voor het recente WK in Bergen, nam. Gecombineerd met tegenvallende inkomsten uit zalm- en olie-industrie en de impact van dat laatste op de Noorse kroon, zadelde dat hogerisicoscenario het organisatiecomité van het WK in Bergen met een fikse financiële kater op. Iets wat we natuurlijk willen en zullen vermijden in Vlaanderen.

Daarom houden we in de budgettering niet alleen rekening met een provisie van twintig procent voor 'onvoorziene omstandigheden', maar ramen we ook – op basis van een economische analyse van vorige edities – de economische return op 'slechts' 30 miljoen euro. Een meerwaarde die vooral gecreëerd wordt in de horeca en de toeristische sector. Gezien onze traditie in het organiseren van wielerevenementen en de erg centrale ligging van Vlaanderen in Europa, mogen we echter allicht een stuk ambitieuzer zijn. Het enthousiasme bij de wielerbonden, private partners en lokale besturen doet alvast het beste verhoppen." ■

"DE HONDERDSTE EDITIE VAN HET
WK WIELRENNEN HOORT
GEWOON THUIS IN VLAANDEREN"

Minister Philippe Muyters

Contra

Prof. dr. Trudo Dejonghe, docent algemene economie, internationale economie en sporteconomie aan de faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen Campus Antwerpen van de KU Leuven

"Is het organiseren van het WK wielrennen in Vlaanderen geen nieuw voorbeeld van *fool's gold*? Bij het organiseren van sportevenementen wijzen de voorstanders vooraf op de economische impact op de regio of het land, terwijl er eerder een kosten-batenanalyse gebruikt moet worden. Na het evenement horen we ze niet meer. De reden hiervoor is dat de zogenaamde winstcijfers vlug rood kleuren en de organisatie, het organiserende land of de organiserende stad met een financiële kater achterlaten. De dupe in dit verhaal is de belastingbetaler, want het is de overheid die het spreekwoordelijke maar hier toepasselijke gat mag dichtfietsen.

Voor alleen maar het WK wielrennen zijn er de recente voorbeelden van Ponferrada (Spanje) en Bergen (Noorwegen). In Ponferrada had men op 60 miljoen euro winst gerekend. Maar zonder bepaalde werken mee te tellen kwam men aan een verlies van 9,3 miljoen euro. Voor Bergen staat de rekening met 7,2 miljoen euro in het rood, waarbij nog niet eens alle kosten zijn doorgerekend. In Noorwegen werd een deel opgelost via crowdfunding, maar de rest wordt door de diverse overheden betaald. De winnaars zijn de UCI (die een bedrag krijgt van de organisatie en dat belastingvrij in Zwitserland parkeert), de lokale horeca en andere winkels, en politici die de schijnwerpers op zich gericht zien en zo hun populariteit proberen te verhogen.

Bij het berekenen van de opbrengsten worden alle uitgaven door inwoners van de stad, de regio of het land op het evenement meegerekend. Maar in een economische kosten-batenanalyse zijn dit verschuivingen, daar de private consumptie geen veranderingen vertoont. Met andere woorden: het geld uitgegeven door een Vlaming op het WK wielrennen geeft hij niet ergens anders uit in ons land. Het zijn enkel de uitgaven door buitenlandse bezoekers, de Vlamingen die anders naar het WK zouden gaan in het buitenland en de mensen van de media en organisatie die meegeteld mogen worden. Het resultaat is meestal bedroevend.

Om nog een voorbeeld te geven: toen de Vuelta in 2009 naar Drenthe kwam, stond er in de kranten dat men 12 tot 15 miljoen euro ging verdienen. In werkelijkheid was dit 800.000 euro, bedroeg de bijdrage van de diverse overheden 1,75 miljoen euro en liep de organisatie met 630.000 euro weg. Als sporteconoom heb ik er geen problemen mee dat men sport- en andere evenementen organiseert, maar men moet eerlijk zijn. De overheid betaalt, lobbygroepen, horeca, bouw en media winnen, de eigenaar van het evenement wordt rijk en politici lopen in de zon." ■

"HET RESULTAAT IS MEESTAL
BEDROEVEND"

Sporteconoom Trudo Dejonghe